

Dosarul nr. 2ra-664/23
2-21052110-01-2ra-03052023

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud.: M. Proca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Malîi, V. Cotorobai, A. Braga)

ÎNCHEIERE

06 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:
Președinte, judecător
Judecători

Oxana Parfeni
Aliona Donos
Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ștefîrța Ion, reprezentat de avocatul Leca Ion,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefîrța Ion împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, intervenient accesoriu Agenția „Moldsilva” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la locul de muncă și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, s-a casat hotărârea din 17 februarie 2022 a Judecătoria Orhei, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă:

La 08 aprilie 2021, Ștefîrța Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la locul de muncă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a indicat că a activat la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în calitate de șef al ocolului silvic Vatici.

Prin ordinul nr. C-01/58 din 13 februarie 2020, a fost concediat din funcție în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii în legătură cu deținerea statutului de pensionar pentru limita de vârstă.

Reclamantul a invocat că la data emiterii ordinului de concediere - 13 februarie 2020, se afla în concediu medical, prin ordinul nr. C-01/59 din 14 februarie 2020 a fost modificat ordinul de concediere nr. C-01/58 din 13 februarie 2020, prin care ultima zi de muncă a fost considerată ziua revenirii din concediu medical.

Ulterior, la 01 iunie 2020, a fost emis ordinul nr. C-01/174, prin care ultima zi de muncă a fost considerată data de 01 iunie 2020.

La fel, a relevat că prin ordinul nr. C-01/243 din 01 august 2020, a fost confirmată legalitatea ordinului nr. C-01/174 din 01 iunie 2020.

Reclamantul a specificat că a fost concediat ilegal, deoarece la data concedierii se afla în concediu medical.

Ștefîrța Ion a solicitat anularea ordinelor nr. C-01/58 din 13 februarie 2020, nr. C-01/59 din 14 februarie 2020, nr. C-01/174 din 01 iunie 2020 și nr. C-01/243 din 01 august 2020, ca fiind ilegale, cu restabilirea în funcția de șef al ocolului silvic Vatici al ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”.

Prin încheierea din 05 august 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a admis excepția de tardivitate invocată de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” și s-a respins ca fiind depusă tardiv acțiunea înaintată de Ștefîrța Ion (f. d. 53-58 Vol. I).

Prin decizia din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis recursul declarat de Ștefîrța Ion, s-a casat încheierea din 05 august 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și s-a emis o nouă decizie sub formă de încheiere, prin care s-a respins cererea ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” privind excepția de tardivitate a acțiunii depuse de Ștefîrța Ion (f. d. 72-75 Vol. I).

La 12 ianuarie 2022, Ștefîrța Ion a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la locul de muncă în sumă de 250 140 de lei (f. d. 85 Vol. I).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Orhei, sediul Central din 13 ianuarie 2022, s-a atras în calitate de intervenient accesoriu Agenția „Moldsilva” (f. d. 88 Vol. I).

Prin hotărârea din 17 februarie 2022 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ștefîrța Ion.

S-a anulat ordinul ÎS ”Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” nr.C-01/58 din 13 februarie 2020 „Cu privire la concedierea din 17 februarie 2020 a lui Ștefîrța Ion din funcția de șef al ocolului silvic Vatici, în temeiul art.86 alin.(1) lit. – y1) din Codul muncii - în legătură cu deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limita de vârstă”.

S-a anulat ordinul ÎS ”Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” nr.C-01/59 din 14 februarie 2020 „Cu privire la modificarea Ordinului nr.C-01/58 din 13 februarie 2020” emis în privința salariatului Ștefîrța Ion”.

S-a anulat ordinul ÎS ”Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” nr.C-01/174 din 01 iunie 2020 „Cu privire la concedierea din 01 iunie 2020 a lui Ștefîrța Ion din funcția de șef al ocolului silvic Vatici, conform art.86 alin.(1) lit. – y1) din Codul muncii, în legătură cu deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limita de vârstă”.

S-a anulat ordinul ÎS ”Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” nr.C-01/243 din 14 august 2020, ”Cu privire la validarea ordinului” nr.C-01/174 din 01 iunie 2020 emis în privința salariatului Ștefîrța Ion”.

S-a restabilit Ștefîrța Ion în funcția de șef al ocolului silvic Vatici, raionul Orhei.

S-a încasat de la ÎS ”Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” în beneficiul lui Ștefîrța Ion suma de 215 738,40 de lei cu titlu de salariu mediu lunar pentru absența forțată de la locul de muncă pe perioada 06 iunie 2020 – 17 februarie 2022.

S-a încasat de la ÎS ”Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” în beneficiul lui Ștefîrța Ion suma de 2 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de ÎS ”Întreprinderea pentru silvicultură Orhei”.

S-a casat hotărârea din 17 februarie 2022 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ștefîrța Ion.

Se anulat ordinul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” nr.C-01/58 din 13 februarie 2020 „Cu privire la concedierea din 17 februarie 2020 a lui Ștefîrța Ion din funcția de șef al ocolului silvic Vatici, conform art.86 alin.(1) lit. – y1) din Codul muncii, în legătură cu deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limita de vârstă”.

S-a anulat ordinul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” nr.C-01/59 din 14 februarie 2020 „Cu privire la modificarea ordinului nr.C-01/58 din 13 februarie 2020”, emis în privința lui Ștefîrța Ion.

S-a anulat ordinul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” nr.C-01/243 din 14 august 2020 „Cu privire la validarea ordinului” nr.C-01/174 din 01 iunie 2020, emis în privința lui Ștefîrța Ion.

S-a modificat ordinul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” nr.C-01/174 din 01 iunie 2020 „Cu privire la concedierea salariatului”, în temeiul art. 86 alin.(1) lit. y1) din Codul muncii, în partea datei concedierii salariatului, cu concedierea lui Ștefîrța Ion din data de 06 iunie 2020”.

S-a încasat de la ÎS ”Întreprinderea pentru silvicultură Orhei”, în beneficiul lui Ion Ștefîrța suma de 2 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile au fost respinse.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că Ștefîrța Ion a activat în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în funcția de șef al ocolului silvic Vatici.

La 13 februarie 2020, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” a emis ordinul nr.C-01/58 cu privire la concedierea lui Ștefîrța Ion din data de 17 februarie 2020.

Prin procesul-verbal din 13 februarie 2020, s-a constatat refuzul lui Ștefîrța Ion de a confirma prin semnătură comunicarea ordinului nr.C01/58 din 13 februarie 2020.

Prin ordinul C-01/59 din 14 februarie 2020, a fost modificat ordinul nr. C01/58 din 13 februarie 2020, potrivit căruia Ștefîrța Ion a fost concediat în temeiul art.86 alin.(1) lit.y1) din Codul muncii, ultima zi de muncă a salariatului fiind considerată ziua revenirii din concediu medical.

Prin ordinul nr. C-01/174 din 01 iunie 2020, Ștefîrța Ion a fost concediat în temeiul art.86 alin.(1) lit.y1) din Codul muncii, prin care ultima zi de muncă a lui Ștefîrța Ion a fost considerată ziua de 01 iunie 2020.

Prin procesul-verbal din 01 iunie 2020, s-a consemnat refuzul lui Ștefirța Ion de comunicare a ordinului nr. C01/174 din 01 iunie 2020.

Prin ordinul nr. C-01/243 din 14 august 2020 a fost confirmată legalitatea ordinului nr. C-01/174 din 01 iunie 2020 cu privire la concedierea lui Ștefirța Ion.

Ordinul menționat a fost recepționat de către soția lui Ștefirța Ion, la data de 19 august 2020.

Instanța de apel a menționat că temei legal reținut de angajator la emiterea actelor contestate și concedierea lui Ștefirța Ion, a constituit art.86 alin.(1) lit.y1) din Codul muncii-deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limită de vârstă (la data de 01 iunie 2020, Ștefirța Ion a atins vârsta de 64 de ani și aproximativ 2 luni).

Instanța de apel a relevat că la examinarea litigiilor ce țin de încetarea contractului individual de muncă, în legătură cu deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limită de vârstă, urmează a se verifica doar dacă la emiterea ordinului și a procesului de concediere propriu-zisă au fost respectate normele procedurale impuse de lege și actele interne ale angajatorului (în situația în care există), în cazul dat instanța nefiind competentă să se expună în privința oportunității concedierii salariatului pe acest criteriu, așa cum această decizie aparține pe deplin angajatorului.

Ordinul de concediere emis în temeiul art.86 alin.(1) lit.y1) din Codul muncii, nu poate fi supus anulării, dacă acesta a fost adoptată în limitele libertății activității angajatorului și ținându-se cont de voința proprie a acestuia.

Astfel, instanța de apel a stabilit că la emiterea ordinului din 01 iunie 2020, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” și-a realizat dreptul de a-și organiza în plan intern activitatea, iar o altă interpretare decât cea enunțată ar constitui o ingerință în exercitarea dreptului de gestiune în limitele legii și o limitare a libertății activității de întreprinzător, prin îngrădirea prerogativei angajatorului de a hotărî de sine stătător în privința organizării întreprinderii sale, în limitele prevederilor legale incidente.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar a admite parțial acțiunea înaintată de Ștefirța Ion, în partea contestării ordinului de concediere, acest act juridic urmând a fi modificat în partea datei de când salariatul se consideră a fi concediat, or, Ștefirța Ion s-a aflat în concediu medical o perioadă continuă de la 11 februarie 2020 până la 05 iunie 2020.

Iar, deoarece potrivit art. 86 alin. (2) din Codul muncii, nu se permite concedierea salariatului aflat în concediu de boală, instanța de apel a concluzionat de a modifica data concedierii lui Ștefirța Ion din 01 iunie 2020, în 06 iunie 2020, or, pînă la acea dată ultimul s-a aflat în concediu medical, iar prima zi lucrătoare a fost data de 06 iunie 2020.

Cu referire la ordinul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” nr.C-01/243 din 14 august 2020 „Cu privire la validarea ordinului” nr.C-01/174 din 01 iunie 2020, emis în privința lui Ștefirța Ion, instanța de apel a considerat că acesta urmează a fi anulat, or, prevederile legale enunțate în senul emiterii ordinului nu pot fi reținute, astfel consideră că a fost emis contrar prevederilor legislației muncii.

La 30 martie 2023, Ștefîrța Ion, reprezentat de avocatul Leca Ion, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu încetarea procedurii în apel, din motiv că cererea de apel a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel.

În motivarea recursului, a invocat că în speță, instanța de apel urma să verifice respectarea normelor de drept procedural.

A reiterat că la data eliberării lui Ștefîrța Ion din funcția deținută, era în vigoare Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției „Moldsilva”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 150 din 02 martie 2010 cu modificările ulterioare, conform cărora eliberarea din funcție a șefilor de ocoluri silvice era prerogativa directorului, care avea doar împuterniciri privitor la elaborarea și verificarea respectării standardelor privind angajarea în funcție și eliberarea din funcție a administratorilor întreprinderilor, al căror fondator este Agenția, a specialiștilor, inclusiv a șefilor de ocoluri silvice.

Ulterior, prin Hotărârea Guvernului nr. 890 din 09 decembrie 2020, în vigoare la 11 decembrie 2020, a fost modificat Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției „Moldsilva”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 150 din 02 martie 2010.

Astfel, în rezultatul modificărilor operate, numirea, eliberarea din funcție, încheierea, modificarea, suspendarea și rezilierea contractelor de muncă cu personalul entităților din subordine, inclusiv cu șefii de ocoluri silvice, a devenit prerogativa directorului Agenției „Moldsilva”.

Deci, recurentul a reiterat că odată cu intrarea în vigoare a modificărilor menționate, împuternicirile reprezentantului ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” în privința eliberării din funcție au expirat și ultimul nu a avut împuterniciri să declare apel împotriva hotărârii instanței de fond.

Respectiv, instanța de apel a admis spre examinare o cerere de apel semnată de o persoană care nu este în drept să declare apel.

La 17 mai 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” și Agenției Moldsilva pentru notificare copia recursului declarat de către Ștefîrța Ion, explicându-le dreptul de a depune referință.

La 14 iunie 2023, prin intermediul oficiului poștal, ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Orhei” a depus referință la recursul declarat de Ștefîrța Ion, prin care a solicitat să fie respins.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat public la 17 noiembrie 2022.

Conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc anexat la materialele cauzei, decizia motivată din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată părților la 06 februarie 2023 (f. d. 228 Vol. I).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 30 martie 2023, prin intermediul oficiului poștal.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursului depus de către Ștefîrța Ion, reprezentat de avocatul Leca Ion împotriva deciziei din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinat în baza temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare până la 01 septembrie 2023.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de către Ștefîrța Ion, reprezentat de avocatul Leca Ion este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recursuri se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la data depunerii cererilor de recurs).

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs de către Ștefirța Ion, reprezentat de avocatul Leca Ion, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și anume dacă au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate ce ar constitui temei de declarare a recursului în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau dacă instanța de apel a apreciat probele arbitrar, sau dacă ar exista erori comise ce ar duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nu a depistat.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Cu referire la argumentul recurentului privitor la expirarea împuternicirilor ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” de a declara apel în legătură cu modificările operate în Hotărârea Guvernului nr. 890 din 11 decembrie 2020 privind aprobarea Regulamentului pentru organizarea și funcționarea „Agenției „Moldsilva”, și anume că numirea, eliberarea din funcție, încheierea, contractelor de muncă cu personalul entităților din subordine, inclusiv a șefilor de ocoluri silvice a devenit în exclusivitate a directorului „Moldsilva”, Completul relevă că cererea de chemare în judecată a fost depusă de Ștefirța Ion împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, ultima avînd calitatea de pârât și fiind emitenta ordinelor contestate.

Cererea de apel a fost semnată de Caisin Valeriu, care la momentul depunerii cererii de apel, reieșind din extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice din 28 decembrie 2021 (f. d. 179 Vol. I), deținea funcția de administrator (director interimar) al ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” și deci dispunea de împuterniciri de a declara și semna cererea de apel.

Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de către Ștefirța Ion, reprezentat de avocatul Leca Ion, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ștefirța Ion, reprezentat de avocatul Leca Ion împotriva deciziei din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Oxana Parfeni

Judecători

Aliona Donos

Diana Stănilă